

Ændringsforslag anerkender han, at Finansministeren har en Myndighed netop til at foretage disse Udlaan eller Indlaan — man kalde dem nu hvad man vil. Det er netop for at forebygge dette, at det ærede Medlem stiller sit Ændringsforslag, og det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem i Virkeligheden kommer til at staa i en selvmodsigende Stilling.

Det ærede Medlem talte om, at Alberti ved at komme ind i Ministeriet havde faaet Luft under Vingerne. Jeg tror, at det ærede Medlem mener og føler, at han og hans Parti ved den Albertiske Skandale have faaet Luft under Vingerne, og at det er det, som de i denne Sag ville benytte sig af. Den Luft under Vingerne, som de mene, de herved have faaet, ville de bruge i partipolitisk Ojemed, og det forekommer mig, at det ærede Medlem ved denne Luft under Vingerne søger at hæve sig saa højt op, at man med større Ret kunde bruge det Udtryk imod ham, som han brugte imod det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen): Uforstaaeligt Overmod.

J. C. Christensen: Jeg har et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Det ærede Medlem sagde, at nu var det Meningen fra Finansministerens Side og fra det ærede Medlem fra Ringkøbings (J. C. Christensen) Side at give Slip paa den Sikkerhed, som Statskassen havde for Laanet til Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Jeg skal selvfølgelig kun omtale mit eget Forhold, og det er jo ikke mig, der kan give Slip eller ikke give Slip paa denne Sikkerhed. Finansministerens Stilling skal jeg slet ikke komme ind paa, men jeg for mit Vedkommende har ikke udtalt, at det var ønskeligt, eller tænkt mig, at vi skulde give Slip paa denne Sikkerhed. Derimod har jeg sagt, at det ærede Medlem behøvede ikke at stille sig op til en Protest imod dem, der vilde forulempe de sjællandske Bønder. Thi det er der sikkert ingen, der vil. Jeg kan ikke tiltro enten den højtærede Finansminister eller det samlede Ministerium den Tanke, at de skulde ville benytte Pantesikkerheden til at falde over de sjællandske Bønder for at faa Pengene ind. Der er nemlig andre Veje til at faa

Sagen ordnet end enten at falde over Bønderne eller at give fuldkommen Slip paa Sikkerheden. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i denne Sag, saa meget mere som jeg ikke kender Ministeriets Stilling til den, men der har været talt om, at man kunde ordne sig enten ved Oprettelsen af en Kreditforening, som overtog Sikkerheden, eller paa anden Maade ordne sig, saaledes at alle, der skyldte Penge til Den sjællandske Bondestands Sparekasse, kunde være sikre paa ikke at blive forulempede. Det antager jeg, at Staten ogsaa gerne vil være med til. Men hvorfor Staten skulde give Slip paa sin Sikkerhed, det forstaar jeg ikke. Det er et fuldkommen lovligt stiftet Laan, stiftet af dem, der havde Ret til at stifte det, nemlig af Bestyrelsen for Sparekassen, og stiftet under Forhold, hvor intet Menneske kunde ane eller tro, at der var noget som helst i Vejen med Sparekassen. Men det er naturligvis noget andet at benytte sin Panteret til at falde over Bønderne; det kan der jo ikke være Tale om.

Det ærede Medlem prøvede paa at gøre Løjer med, at jeg havde sagt, hvad de retslærde skrive om denne Sag, og nævnt Hansen og Thorsen. Jeg kender ingen retslærd, der hedder Thorsen. Den Bog, jeg citerede, var Goos og Henrik Hansens danske Statsret. Der staaar det Citat, jeg anførte, og det er ogsaa sikkert nok, at Praksis har været, at der er ydet Laan tidligere, ogsaa uden at de have været opførte paa Finansloven. Nu sagde det ærede Medlem, at jeg havde selv sagt, at jeg ikke kendte noget Præcedens for et saadant Laan, og det gør jeg heller ikke. Jeg kender ikke noget Tilfælde af den Art, som her har været fremme, nemlig en Sparekasse, der trængte til Penge, og som der var *run* imod, men deri ligger jo ikke, at der slet ikke skulde være ydet Laan af Finansministre i tidligere Tilfælde, for det er der.

Saa siger det ærede Medlem, at der var aldeles ikke noget *run* mod Sparekassen. Det blev anført for mig, at der var det, og jeg anførte, at der var vist Statsgældsdirektøren Breve om et saadant *run*. Jeg kender jo ikke Sparekassens Sager saadan, at jeg nøjagtig selv har kunnet følge dem, men det er ogsaa sagt til mig